

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.598 van 14 november 2017
in de zaak A. 223.553/XIV-37.541**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Charlotte Morjane
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 oktober 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 192.094 van 18 september 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 25 oktober 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. In het bestreden arrest gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgebreid in op de door verzoeker als nieuw aangevoerde elementen en documenten en komt hij op een omstandig gemotiveerde wijze tot het besluit dat “verzoeker [...] geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter

maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling [...] of voor de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus”. Verzoeker maakt met zijn algemene uiteenzetting niet aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij de artikelen 51/8 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) zou hebben geschonden. Verzoekers bewering dat hij “op basis van het nieuwe stuk het begin van bewijs [heeft] bijgebracht dat zijn geloofwaardigheid herstelt ten aanzien van zijn vorig verblijf in Afghanistan (Maimana), christendom van zijn vrouw, risico op vervolging wegens afkeer van de moslimse godsdienst, doodbedreiging op facebook in 2015 omwille van zijn aanwezigheid in een karaokebar, minstens dat hij een behandeling riskeert in de zin van artikel 3 E.V.R.M.” raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Ook wat de beoordeling van de commentaar bij een facebookpost betreft, wordt, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, in het bestreden arrest onderzocht of dit element de kans op een erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maakt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in de eerste plaats vast dat de vertaling van die commentaar niet strookt met de vertaling die zich in het administratief dossier bevindt, en merkt vervolgens nog ten overvloede op dat verzoeker geen enkele toelichting verschaft over de commentaar. In zoverre verzoeker kritiek uit op die laatste overweging, is zijn kritiek gericht tegen een motief dat de strekking van het bestreden arrest niet kan hebben beïnvloed. Kritiek tegen een dergelijk overtuigend motief kan niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

Het eerste onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest terecht dat verzoeker niet kan verwachten dat hij “het ontbreken van zijn gsm kan aanvoeren als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet”, te meer nu verzoeker enkel aangeeft dat die gsm foto’s bevat van zijn karaokebar en dit element reeds op gemotiveerde wijze ongeloofwaardig werd bevonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook op wettige wijze te besluiten dat “[verzoeker] niet uit[legt] welke nieuwe documenten en media op zijn gsm zouden staan die een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling van zijn asielaanvraag”.

Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

3. In het derde onderdeel van het enige middel voert verzoeker aan dat “de Raad het onderzoek onder artikel 3 EVRM betreffende de stukken neergelegd door verzoeker verduisterd door de analyse van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker”. In het bestreden arrest wordt evenwel omstandig gemotiveerd omtrent de door verzoeker bijgebrachte documenten en verzoeker verduidelijkt niet welke stukken niet zouden zijn onderzocht. Verzoeker maakt met zijn algemene kritiek dan ook geen schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk.

Het derde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

4. Bij de behandeling van het eerste middelonderdeel werd reeds vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest uitgebreid ingaat op de door verzoeker als nieuw aangevoerde elementen en documenten en op een omstandig gemotiveerde wijze tot het besluit komt dat “verzoeker [...] geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling [...] of voor de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus”.

Het vierde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien november tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams